

LE ENO JE POTREBNO

Ali Bog obstaja (v epidemiji)?

Moški je odšel k brivcu, da mu uredi lase in brado. Ves čas striženja sta imela zelo prijeten pomenek. Govorila sta o mnogih stvareh in ko sta se dotaknila tematike o

Bogu, je brivec dejal: »Ne verjamem, da Bog sploh obstaja.«

»Zakaj tako mislite?« ga je vprašal moški. »Pojdite ven na cesto in boste takoj opazili, zakaj ni Boga. Če bi Bog obstajal, na tem svetu ne bi bilo toliko bolnih ljudi, niti toliko zapuščenih otrok. Če bi Bog obstajal, tudi ne bi bilo ne trpljenja ne bolečine. Ne morem si predstavljati ljubečega Boga, ki bi dopuščal vse te stvari.«

Moški se je malo zamislil, a ni nič odgovoril, saj si ni želel prepira. Ko je brivec svoje delo končal, je moški že hotel zapustiti lokal. Tisti hip pa je na cesti zagledal človeka z dolgimi, umazanimi lasmi in neostriženo brado, ki je bil videti umazan in zapuščen.

Obrnil se je in dejal: »Veste kaj, brivci ne obstajajo.«

»Le kako lahko kaj takega rečete?« ga vpraša presenečen brivec.

»Jaz sem tukaj in jaz sem brivec. Ravno kar sem vas ostrigel.«

»Ne,« pravi moški. »Brivci ne obstajajo, kajti če bi obstajali, ne bi bilo ljudi z dolgimi, umazanimi lasmi in neostriženimi bradami, kot je tale zunaj.« »Pa vendar brivci obstajajo. Vse, kar se dogaja, je le to, da ljudje ne prihajajo k meni.« »Natančno to« mu pritrdi moški. »To je bistvo.«

»Bog ravno tako obstaja. A vse, kar se dogaja, je le to, da ljudje ne prihajajo k njemu in ga tudi ne iščejo. Zato je toliko bolečine in

trpljenja na tem svetu.« V času epidemije nas Bog še bolj vabi: Pridite k Meni in molite in vas bom uslišal ter vam bom pomagal.

(vir: <http://nadskofija-ljubljana.si/pastorala/gradiva/>)

Amicus Dei

Čas izolacije – čas priložnosti

Že več let opazamo, da svet drvi v slepo ulico. Zares, drvi. Tako ne more več iti naprej! Čim hitrejša prevozna sredstva imamo, tem manj časa imamo za Boga, bližnjega in

sebe. Zgubljam se v vsemogočih ponudbah in reklamah in nismo več sposobni, da bi se ustavili, da bi imeli čas za sebe in tiste, s katerimi živimo skupaj. Nekaj se bo moralo spremeniti, smo govorili. Nihče pa ni vedel kako in kaj.

Sedaj pa ta virus! Kdo bi kaj takega pričakoval?! Cel svet je zmeden in ne ve, kako se zoperstaviti temu. Vsa navodila o izolaciji so usmerjena v to, da bi se virus ne širil. Prav je tako. Iz tega odkrijemo čudovito možnost, da se v domačem okolju vzgajamo za odnos z bližnjimi, predvsem v družini. Kljub temu da živimo pod isto streho, smo si (bili) tujci. Sedaj se učimo biti skupaj in odkrivamo, kako je vsak dragocen in enkrat. Tudi molitev je ugasnila v mnogih domovih, sedaj pa ugotavljamo, kako lepo je, ko si vzamemo čas zanjo.

Letošnje praznovanje Velike noči bo drugačno, zato so škofje že dali navodila za bogoslužje velikega tedna. Za cvetno nedeljo priporočajo, naj preberemo božjo besedo cvetne nedelje in sami blagoslovimo zelenje z blagoslovljeno vodo. Za nas je pomembno, da se bomo ta čas obrnili in vrnili k Bogu, od koder prihaja naša pomoč. Naj vas spremlja Božji blagoslov in vas vse ohrani zdrave in krepke.

Župnik Janez Kompare

LIDVINA (1380–1433)

14. april

»Vaše poslanstvo je v tem, da se žrtvujete za druge, da delate pokoro za storjene grehe in da dejavno ljubite na najbolj vzvišen Božji način.« Tako je današnji svetnici, katere ime pomeni 'veliko trpeti', prigovarjal njen duhovni voditelj in ona si je njegove besede vzela k srcu. Prej je nad svojo brezupno usodo jokala, potem pa je svojo voljo popolnoma podredila Božji volji in premišljevala Kristusovo trpljenje in ob njegovem se ji je njeno zdelo neznatno. S Kristusovim trpljenjem se je čutila tako povezano, da je priznala, da ne trpi več sama, marveč Kristus trpi v njej.

Rodila se je 18. marca 1380 v ribiškem mestecu Schiedam pri Rotterdamu na Nizozemskem kot edina deklica izmed devetih otrok preproste družine. Na svet je prišla na cvetno nedeljo, prav tisto uro, ko so v cerkvi brali Matejev pasijon, kar je pomenljivo za njeno kasnejšo usodo. Starši in bratje so s ponosom gledali, v kakšno lepoticco se je razcvetala njihova hči oziroma sestra. Začeli so se oglašati prvi snubci, toda ko je šlo zares, je Lidvina staršem povedala, da prav nič ne misli na možitvev. Če bi jo pa proti njeni volji v to silili, bo prosila Boga, naj ji vzame lepoto, da

se noben snubec ne bo več zanimal zanjo. Poslej je starši niso več silili, naj se poroči, in Lidvina je živela bolj zase.

Pozimi leta 1396 je zaradi dolgotrajne bolezni zelo oslabela. Ko se je nekoliko popravila, so jo prijateljice povabile, naj gre z njimi na

drsališče. Po nerodnosti ene izmed deklic je Lidvina tako nesrečno padla, da si je zlomila rebro. Nesli so jo domov in jo položili v posteljo. Bilo je na svečnico, 2. februarja 1396, in od tega dne ni nikoli več stopila na tla. V veliki rani se ji je napravila bula, kmalu so se gnojne bule razmnožile po vsem telesu. Lidvina je trpela strašne muke. Spala je na golih deskah, ker se ji je posteljnina lepila na rane, kar ji je povzročalo še hujše bolečine.

Lidvina je tožila nad svojo bridko usodo in svojim vrstnicam govorila, da je živa pokopana. Počasi pa se je prebila do spoznanja, da njeno trpljenje dobi smisel, če se vda v Božjo voljo. Pri tem ji je bil dragocen pomočnik njen spovednik in duhovni voditelj. Brez popolne vdanosti v Božjo voljo in brez Božje pomoči bi bilo popolnoma nemogoče, da bi kdo v tako hudem trpljenju vzdržal osemtrideset let. Po poročilih sodobnikov je Lidvina večkrat dobila na poseben način Božjo tolažbo. Bila je vesela, da je kot bolnik imela več časa kot drugi in je zato lažje več molila. Bogu je priporočala prošnje ljudi, ki so prihajali k njeni bolniški postelji in jo prosili, naj moli zanje, ker njena molitev več zaleže. Mnogi neuki in učeni, navadni ljudje in duhovniki so prihajali k njej in postala jim je vodnica in svetovalka v duhovnem in vsakdanjem življenju.

Najgloblji pomen njenega trpljenja, njenega življenjskega poklica, je ostal nepojasnen. Vemo le, da Bog večkrat izbere ljudi, ki trpijo in se pokorijo za druge. Takšno poslanstvo je namenil tudi sv. Lidvini, ki je živela v času, ko so bili mnogi vodilni ljudje v Cerkvi vse prej kot zgledni. Delala je pokoro zanje.

Umrla je po osemtridesetih letih trpljenja, 14. aprila 1433. Rojena na cvetno nedeljo, ki je pomenila za njeno življenje simbol Kristusovega trpljenja, je odšla tudi k večnemu počitku v velikem tednu. Njeno češčenje, ki se je kmalu po njeni smrti razširilo po Nizozemskem, je Cerkev potrdila leta 1890. Častijo jo kot zavetnico bolnikov in drsalcev, upodabljajo pa jo kot s cvetjem ovenčano devico s šopkom in razpelom v roki.

Pripravila Marica

Molitve nekoč

V literarni kotiček smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

Zvone Štrubelj: Veliki četrtek

Dobro jutro v tem zgodnjem jutru, na veliki četrtek. Na veliki četrtek dopoldne škofje v stolnicah posvečujejo sveta olja, darujejo t.i. »krizmene mašo«. Zvečer pa župnije in vse krščanske skupnosti obhajajo spomin Jezusove

zadnje večerje. Oboje letos, zaradi posebnih ukrepov ob pandemiji korona virusa Covid 19, odpade. Krizmene maše so prestavljene, duhovniki lahko obred velikega četrтка obhajajo zgolj v zasebni obliki ali preko spleta in video povezav, kar pa seveda ni isto kot sestri za skupno mizo. V tem je letošnji veliki četrtek zagotovo nekaj posebnega.

Morda sta nam ta »evharistični post«, ta »evharistična karantena«, dani kot preiskušnja in priložnost, da se zavemo osrednjega pomena svete evharistije, njenega bistva, to je, da je Jezus z nami kot naš brat in prijatelj, učitelj in vodnik. In da ga pogrešamo, če nismo z Njim!

Pred več kot 30 leti je v vasici Soča, v dolini Trente, v okviru projekta mladinske glasbene maše Pesem tisočerih zvonov, nastala mladinska pesem »Kakor je bil ta kruh«. Takrat sem kot mlad duhovnik prišel iz Rima, kjer sem pisal doktorat, naprosili so me, da bi duhovno vodil skupino mladih glasbenikov iz različnih župnij Slovenije. S seboj sem prinesel tekst iz drobnega spisa, ki se imenuje Didache' – Nauk dvanajsterih apostolov. Besedilo takole pravi: »Kakor je bil ta kruh prej raztresen po gorah, zgneten eno je postal. Kakor je bila pijača, ki jo pijemo, skrita v grozdnih jagodah in je vino postala. Tako naj se zbere tvoja Cerkev ob koncu zemlje v tvoje kraljestvo!« Mladi glasbenik je to

besedilo uglasbil, pesem se je prijela in jo danes pojejo, ne le mladinske skupine, ampak domala po vseh cerkvah Slovenije.

Besedilo iz spisa dvanajsternih apostolov je nastalo ob prelomu iz prvega v drugo stoletje po Kristusu. Nastalo je na bregovih Galileje, Libanona in Sirije, kjer so se prvi kristjani zbirali ob mizi in v Jezusovem imenu praznovali evharistijo. Avtor uglasbene pesmi »Kakor je bil ta kruh« je čez kakšnih 25 let romal v Sveto deželo in v Jeruzalemu obiskal tudi dvorano zadnje večerje. Ko je vstopil v dvorano, je neka slovenska romarska skupina pela pesem Kakor je bil ta kruh. Pomislite, kakšno doživetje je bilo to zanj!

Tako doživetje je zas kristjane, Jezusove učenke in učence, vsaka sveta maša, ki je najprej preprosto dejanje zahvale, dejanje čudenja. Zahvala in čudenje: Da smo lahko zbrani v Jezusovem imenu kot prijateljska, bratska in sestrinska skupnost in da lahko skupaj z Jezusom gradimo boljši svet, tako kot molimo v osrednjem delu svete maše: »Tvojo smrt oznanjamo Gospod in tvoje vstajenje slavimo, dokler ne prideš v slavi!«

Vir: duhovna misel – Radio Prvi

Ljudska, Ko so fantje proti vasi šli

Ko so fantje proti vasi šli,
lepe pesmi so prepevali.
Jaz pa nisem pel,
nisem bil vesel,
pa tudi z njimi
jaz nisem šel.

Šel sem tja pod njeno okence,
moje verne, drage ljubice.
Ona mirno spi, ona sladko spi
in se nič več ne prebudi.

Šel bom tja na grob zeleni,
z rožami ves posajeni.
Tam si utrgam cvet,
nageljček rdeč,
k' je meni in
moji ljubici všeč.

Marija Novak

Dragi stanovalci, svojci, prijatelji ...

V tem obdobju pandemije živimo vsi drugačno življenje, tako po naših družinah kot tudi v našem Domu, da bi preprečili okužbe.

V Domu smo postali ena velika družina. Zaposleni poleg nege in oskrbe skušamo, če je le možno, najbolje uporabiti ta čas tako, da smo več v pogovorih s stanovalci, razveselimo jih s tortico za rojstni dan, odpravimo se na kratek sprehod okoli cerkve, skupaj popijemo kavico ... Tudi znotraj Doma sprejemamo vedno nove ukrepe, tako smo stanovalci in zaposleni ločeni po hišah – Marija, Marta, Lazar. Ni lahko, saj so stanovalci stkali prijateljske vezi in se sedaj ne morejo več družiti. So se pa oblikovale nove »družinice«. Stanovalka iz Lazarja mi je povedala, da si sedaj s stanovalko iz Marije pomahata kar skozi okno. Stanovalcem so na voljo tudi video klici in marsikatera solza sreče se utrne ob teh klicih, saj nobenemu ni lahko, ker so stiki tako pretrgani. Svojce tudi naprošamo, da v tej situaciji pokličejo in povprašajo o počutju svojih najdražjih.

Sedaj je težak čas za vse. Za številne zelo težak. Zaposleni to vemo in zato želimo s temi besedami izraziti vsem svojo bližino in svojo naklonjenost.

Hvaležna sem vsem zaposlenim, ki potrpežljivo skrbijo za naše stanovalce, dajejo svoje napore in ne delajo panike. Hvala vsem, ki molite in prosite za blagoslov drugih. Hvala tudi donatorjem pri zbiranju zaščitne opreme.

Pred nami je veliki teden, čisto drugačen. Sv. Frančišek je zapisal: »Bog se vsak dan z Očetovega naročja spusti v duhovnikove roke tudi preko televizijskih sprejemnikov. Ne obupajmo, zaupajmo in z vedrino vstopimo v skrivnosti velike noči.«

Leonida

Ni lahko, so zapisali tudi stanovalci v svojih razmišljanjih, vendar zaupajo in upajo, da ob vestnem upoštevanju vseh ukrepov ostanemo zdravi.

Pogrešam odprta vrata. Francka Trpin

Hvala Bogu, da je tako, ni odlično, je pa zadovoljivo. Saj je bilo dostikrat še veliko slabše. Hvala vsem, ki se trudite z nami. Lep pozdrav. Marija Debevec

Jaz pa ne pogrešam ničesar, ker že prej nisem imela nič in tudi sedaj nimam nič. (Nema ništa ☺). Marija Žerjal

Strah me je, kakšne posledice bo vse to imelo na pokojnine, cene Doma. Ni me strah virusa, strah me je, če zaradi tega ne bom mogla ostati v Domu. Stanovalka iz Marije

Najprej moram zelo pohvaliti kuharje in kuharice, ki odlično kuhajo. Imamo odlično hrano, zelo so prijazni, dobri in ustrezljivi. Prav tako to velja za sestre. Imamo celotno bolniško oskrbo. Zelo si prizadevajo, zelo so vestne. Problem je, ker ne morem ven na sprehod in v trgovino, da bi kupil napolitanke in čokolado. Zvonko Vozel

Gre mi na živce, ker ne morem nič ven. Še v Tuš ne morem kupiti »faracajga«. Zelo se dolgočasim, ker so okoli mene same stare mame. Pogrešam, da nisem pred cerkvijo in gledam mlade. Korone se ne bojim. Vsaj umrl bom hitro, zdaj še umreti ne morem. Delavke so v redu, čeprav so vse poročene. Koronavirus me ne mara. Upam, da bo hitro konec. Jože Martinec

Pogrešam svobodo, da ne morem na sprehod, v trgovino, k maši. Mucka tudi zelo pogrešam in tudi on nas, ker še vedno pridno hodi do vrat in žalostno joka, da bi spet prišel med nas. Pogrešam, da ne morem hoditi na

obiske k stanovalcem. Zelo veliko stvari pogrešam. Rozalka Malavašič
Ker sem bil 55 let poročen (težka ječa), sem vaju vsega hudega. Toda tukaj, v 5. nadstropju, sem kot v rajju. Jožej

Počutim se dobro, sem zadovoljna z osebjem, s svojimi kolegi – stanovalci v 5.nadstropju v Lazarju. Pozdravljam vse domače, imejte se lepo, meni ni hudega. Mihaela Kobal

Že to me je prizadelo, ko so zaradi prihajanja v Dom popoldne zaklenili vrata. Čez nekaj dni pa je sestra Leonida dala napise povsod, da je Dom zaradi širjenja obolenj s Korona virusom zaprt do nadaljnjega za vse obiskovalce in da ne smemo več ven. Nikoli si nisem predstavljal, da bomo zaradi bolezni, ki razsaja, zaprti. Pogrešam obiske, sprehode, skupine ... No, zdaj je malo bolje, ker nas vsak dan peljejo malo ven in gremo okrog cerkve. K sreči sem ravno začela plesti, da se s tem zamotim. Imamo prijazno osebje, ki zelo skrbi za nas. Tudi kuharji se zelo potrdijo, saj skoraj vsak dan dobimo še sladico. Upam, da bo te zapore kmalu konec. Karolina Medvešček

Glede na naraščajoče število okuženih in mrtvih po celem svetu zaradi Korona virusa, me je kar malce strah. Trudim se, da se držim vseh ukrepov, ki jih je naročila država. Prav tako moja družina. Najstrožjih ukrepov se poslužujemo tudi pri delu v Domu, kar se mi zdi izredno pomembno. Vsak zase mora poskrbeti, da je izoliran od morebitnih okuženih, saj so predvsem naši stanovalci najbolj ogroženi. Vsi moramo stremeti k istemu cilju, da skrbimo za dobrobit stanovalcev in jih ne ogrožamo. Še posebno v teh dneh so tako študentje kot zaposleni v Domu obremenjeni in izpostavljeni, saj nismo doma v samoizolaciji kot drugi. Zato menim, da si vsi zaslužimo nagrado. Uslužbenka

Počutim se kar dobro, zdravi smo, hrano dobimo dobro. Saj nam nič ne manjka, prav lepo pozdravljam vso Toplakovo družino. Naj tudi oni ostanejo zdravi. Bernarda Toplak

Najbolj pogrešam svobodo, da bi šla lahko svobodno ven na zrak, sprehod, na kavico. Frančiška Mivšek

Marsikaj pogrešam (skupine, telovadbo, mašo ...). Vse to mi zelo manjka. Majda Petrovčič

Dragi domači, brez izjeme. Sestre so nam dale papir, da napišemo nekaj o počutju v Domu. Lepo pozdravljam vse domače, še posebno

ženo Mimi in ves drobižek. Nič mi ne manjka, sem dobro preskrbljen. Hrana je odlična, okusna, zdravju in boleznim primerno izbrana in jo je dovolj. Danilo Mihelčič

Nič me ni strah, potrebno pa je, da smo odgovorni do sebe in drugih.

Najbolj me je strah, da ne bi mogla več domov. Pogrešam hčerko in vse otroke, vnuke. Jesti in piti imam dovolj. Hrana je močna kot za kosce. Rezka Pivk

Moram povedati, da mi je sedaj boljše. Je manj dela, ker je manj ljudi. V naravo grem, v hribe grem, v

trgovino malo manj. Delam generalne, ker imam čas. Nič mi ne manjka. Rozi Knavs

Jaz ne morem nič, počutim se kot vedno – ni ne boljše, ne slabše. Upam, da ostane tako. Frančiška Debevec

Zaradi Korona virusa nobenemu ni prijetno. Vsak gre s strahom, nobenemu ni vseeno. Tako je, nič ne moremo. Ni me strah, ker vem, da

sem stara in sem dala v življenju veliko skozi. Hudo mi je za otroke in mlade ljudi. Pravilno so ukrepali vsi zaposleni, ki nosijo zaščitno opremo, za kar sem hvaležna. Jolanda Rupnik

Počutim se slabo, ker moram biti notri. Sem pa navajena biti zunaj z ljudmi, govoriti, zdaj pa smo samo zaprti. Pogrešam pogovor s sinom in hčerami. Virus me je strah, bojim se zboleti in iti v bolnico. Ko imajo zaposleni maske, ni lepo za pogledat, je pa prav, da se ne okužimo. Upam, da bo kmalu bolje. Justina Trček

Počutje je dobro, me pa skrbi, kaj se bo iz tega izcimilo. Marija Dragman

Počutim se dobro, sem zadovoljen z vsem. Z Matejo, socialno delavko, lepo skrbijo za nas. Vesel sem, da gremo na sprehode s skupino. Zvonko

Najbolj pogrešam obisk mucka, ta mi res manjka. Anica Grum

Počutim se dobro, vem, da nisem zdrava, srce imam slabo. Mi je težko, ker ni obiskov. Pogrešam tudi sv. mašo. Ampak ves dan molim, da se to čim prej konča in bomo vsi zdravi. Bojim se tudi za svojo družino, naj le ostane zdrava. Hvaležna sem zaposlenim, da so tako skrbni in imajo maske.

Doma Pejić

Bojim se zase in za stanovalce v Domu. Bojim se tudi za svojo družino. Vztrajam in delam vse, da ne zbolim in ne ogrožam drugih. Hudo mi je za cel svet, da smo sploh to dočakali. Ta strah, to negotovost ... Upam, da je Bog z nami. M. D.

Močno upam, da bo vlada vse delavce, ki delajo v teh razmerah, nagradila. Bom za vse delavce prosila direktorja, vodjo Doma, da vas nagradi. Gabriela Zlata Jakelj

Korona virus – nekaj, kar je bilo že napovedano. Ni me strah zase ... vendar se vseeno bojim za starejše ljudi, ki so dovzetni za bolezen in slabi. V sedanji situaciji si vsi (trgovina, zdravstvo, policija, gasilci in vsi, ki v tem trenutku opravljajo svoj poklic) zaslužijo nagrado – večje plačilo, ker so zelo izpostavljeni. Upam, da bo tega čim prej konec in da ostanemo zdravi, kar je tudi najbolj pomembno. Kdor ne dela, naj ostane doma. Uslužbenka

Zadovoljna sem z vsem. Marija Istenič

Upam, da se bo to kmalu končalo V zraku je kar ena napetost. Pogrešam otroke in vnukinjo in vse svoje. Želim, da vsi preživimo in se iz tega tudi kaj dobrega naučimo. Bojim se samo tega, da bi sama koga okužila. Martina

V DMM imamo karanteno. Dan preživimo vsak v svoji sobi, včasih nas popade dolgčas. Pogrešamo obisk domačih. Imamo pa veliko časa za premišljevanje in molitev, katera nas zares potolaži. Dobri Bog, prosim te, pomagaj nam, da se bomo rešili te grozne bolezni. Ivanka Č.

Moji občutki o sedanji situaciji so: Kar imamo, imamo. Treba je ohraniti trezno glavo in upoštevati, kar velevajo navodila. Drugače je to bolezen, ki je nastala, ker je nekdo nekaj narobe naredil. Ne bojim se ničesar, kar bo, pa bo. Upoštevam vsa navodila kolikor lahko, le Slovenija je malo zaspala. Ostanimo razsodni in zdravi. Jelka L. Kožman

Je kar napeto, stanovalci so zaskrbljeni, kako bo. Pri obedih so tiho, vsak zase nekaj premišljuje. Mi hodimo okrog njih z maskami na obrazu in nas gledajo s strahom. Vsako jutro, ko se zbudim, se najprej zahvalim, da sem še zdrava, da me ne boli grlo, da nimam vročine, da me nič ne boli. Lahko grem v službo. Skrbi me pa, da ne bi okužila domačih ali stanovalcev. Zelo pazimo pri čistoči, čistimo in razkužujemo cel dan. Silva Petković

Sedaj, ko je koronavirus povsod po državi, mi ni vseeno. Umirajo sicer zelo stari, pa vendar mi to ni všeč, vsak si zasluži živeti. Vsak zase mora dosledno upoštevati pravila, ki so nam dana, da skupaj premagamo virus. Skupaj bomo zmogli. Uslužbenka

SPOMINSKE DROBTINICE

Obisk predsednika RS v DMM

Sonce je prijetno sijalo, ko je stopil na naše dvorišče, točno ob napovedani uri, predsednik Borut Pahor. Opazovali smo ga skozi okna in mu mahali v pozdrav, saj na dvorišče ne smemo, ker imamo karanteno. Pozdravila sta ga g. župnik Janez Kompare in g. župan Berto Menard. Predsednik je stal sredi dvorišča in nas nagovoril po megafonu tako glasno, da smo ga vsi razumeli. Povprašal nas je po počutju in če bomo premagali Covid-19. »Seveda bomo, če bomo vsi vse napore

vložili v to trdovratno bolezen in se bomo držali navodil.« Nazadnje so ga povabili, naj še kdaj pride. Obljubil je, da pride na jabolčni zavitek, ker ga ima zelo rad. To se bo zgodilo, ko ne bo treba nositi mask.

Ta obisk nam je dal novih moči. Še bomo vzdržali, kolikor bo treba. Hvala vam, g. predsednik, da mislite na nas. Že se veselimo naslednjega snidenja. Spoštovani g. predsednik, ostanite zdravi.

Ivanka Čuden

Obiskal nas je predsednik RS, Borut Pahor

V torek, 31. 3. 2020, mi je zjutraj delavka Tina rekla: »Danes pa pride na obisk pred Dom predsednik države, Borut Pahor.« Vsi nestrpni smo ga čakali. V našem Domu Marija smo posedli pred glavna vrata in čakali. Prišel je pred deseto. Pozdravila sta ga župan Berto Menard in župnik Janez Kompore. Predsednik nas ni videl, ker smo bili za zaprtimi vrati, čeprav smo mu bili najbližje. Šel je proti terasi Lazar, kjer so bili ostali stanovanjci. Pozdravil jih je. Potem je šel še k Domu Marte. Ta čas so nam odprli vrata. Sestra Tina nas je vprašala, če znamo zapeti himno. In zapeli smo jo. To pa je zaslišal predsednik in prišel bližje.

Rekel je, da je lepo, da smo dobre volje, da smo zgled mladim v teh težkih časih in da smo optimistični. Zaželel nam je zdravja in rekel, da ko bo bolezn (koronavirusa) konec, se bomo srečali na »žuru« in se posladkali z jabolčnim zavitkom.

Vsi smo bili vzhičeni, saj smo ga prvič videli v živo in tako od blizu.

Karolina Medvešček

Jedilnik po izbiri stanovalca

V DMM Logatec imamo že nekaj časa enkrat na teden zajtrk, kosilo in večerjo po izbiri enega izmed stanovalcev. Napisali smo »recepte«, seveda je vsak predlagal svojo najljubšo jed. Silva in vsa ekipa v kuhinji se potrudi, da res dobim, kar smo si zaželeli, in upošteva naše jedilnike. To pa ni lahko: v Domu nas je 77 stanovalcev, približno toliko je tudi otrok v vrtcu, pripravljajo pa še kosila za zunanje uporabnike ter dietna kosila. Poleg vsega upošteva še naše želje, za kar se jim stanovalci prav lepo zahvaljujemo.

Gospa Silva pa ni samo dobra kuharica. Izreden talent ima za ročna dela: pletenje, kvačkanje, vezenje in še marsikaj lepega, tudi prečudovite gobeline šiva. Nekaj od tega smo že videli – fino in natančno izdelano.

Čestitamo vam, draga naša gospa umetnica.

Poleg sladkega peciva, ki ga tudi obvlada, je naredila hiško iz piškotov in raznih drugih sladkarij. Zares lepo – kakor v pravljici Janko in Metka. Hiška krasi našo jedilnico in nam povzroča skomine. Dovolite, da se na koncu še enkrat zahvalim celotni ekipi v kuhinji.

Ostanite zdravi!

Ivanka Čuden

Če so zaprte naše cerkve, da v njih ne moremo sodelovati pri mašah in obredih velikega tedna, to nikakor ne pomeni, da se moramo ločiti od našega krščanskega občestva, da se moramo ločiti od bratov in sester. Če dobro prisluhnemo, bomo slišali, kako nas Jezus vabi, naj v tem času gradimo živo Cerkev, v kateri je on sam navzoč, kajti kjer sta dva ali so trije zbrani v njegovem imenu, je po njegovi obljubi on sam sredi med njimi.

(nadškof msgr. Stanislav Zore OFM)

Na velikonočno jutro bodo zapeli zvonovi po vsej Sloveniji.

Župniki ob 8.00 zvonijo z vsemi zvonovi kot vabilo k zajtrku in v znamenje velikonočnega praznika.

ALELUJA!

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

*Angela Nagode
Viktorija Petrovčič
Amalija Peteh*

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

UGANKE

Če ne bo šlo, poiščite besedo spodaj.

Stalila sneg v potoke žuboreče, posula s cvetjem travnike je speče. _____

Spomladi se prvi zbudi, z glavico belo neslišno zvonji. _____

Kuku! Pomlad oznanja ptica. Kuku! Poje ... _____

Spomladi zraste cvetka, ni zvonček, ni marjetka, rumeno haljico ima in trobi: tra ra ra. _____

Od jutra do noči hiti, hiti, hiti. Spušča s cveta se na cvet in nabira sladki med. _____

Pisana krila se v soncu bleščijo, ko se po zraku lovijo. Pisana krila se v soncu bleščijo, ko se na rože spustijo. _____

ALEBEČ, DALMOP, ACIVAKUK, ACITNEBORT, KEČNOVZ, JLUTEM

SMEJALNICA

- »Zdravnik mi je rekel, da se bom rešil revme samo, če se bom izogibal vode.« »Ja ... in?« »Ne moreš si misliti, kako se zdim sam sebi neumen, da sedim v prazni kadi in se na suho drgnem s krtačo.«
- Ob prvem mraku policaj ustavi kolesarja, ki vozi brez luči: »Gospod, kaj pa dinamo?« Kolesar pa: »Kaj dinamo? OLIMPIJA, OLIMPIJA!«
- Janez prijatelju: »Danes sem bil pri zdravniku.« »Lepo. Te je pregledal?« Janez: »Kje pa. Držal me je za zapestje in gledal svojo uro, če mu dobro dela.«

Danica K.